

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

י"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 310 | י"ח באדר התשפ"ג

פרשת כי תשא פרשת פרה

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
19:00	18:22	17:13	תל אביב
18:58	18:22	17:23	ירושלים
19:01	18:21	17:08	באר שבע
19:01	18:23	17:25	

העלון מוקדש לעילוי נשמת עמליה בת נזינה לחזרה בתשובה עוז רועי בן רבקה

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

חיבור בין שמיים לארץ

בזכות עצמו.

זה העומק שטמון ב'שם' שלו – בצל-אל. צל הינו מקום שיש בו יותר חושך וחושך כידוע מסמל מקום גשמי וחומרי. בצלאל גם במקום של 'צל' וחושך היה מוצא את ה'א-ל', את הקדושה שטמונה בכל דבר. ובזמן שהייתה בו בחינת 'א-ל' - קדושה והצלחה, בצלאל לא היה שוכח את ה'צל', את החושך שהוא היה נמצא בו בלי רחמי ה'.

וזכה למבט כזה גבוה ואמיתי משום שהיה הוא 'בן אורי' – מחובר אל אור ה', מחובר לאמונה, וכך הצליח לחבר את השמים והארץ: את העניינים הגשמיים להעלות לקדושה, ולא להתגאות במעלותיו הרוחניות.

ממשיכה התורה: מה היה המניע שגרם לו לחיות אמונה? 'בן חור' – משום שעבר עליו 'חרון' – כאבים וייסורים, לכן זעק אל ה' שידריכו בדרך נכונה להיחלץ ממכאוביו, ומשום כך זכה לגלות את הדרך לאמונה בה'.

ושורש הכל ותחילת הדרך היא – "למטה יהודה": הודאה לה'. בתחילת דרכו של האדם בעבודת ה' לא מביאים עליו ייסורים, רק מבקשים ממנו 'תודה לה' על מה שהוא נותן לך', בבחינת "בואו שערינו – בתודה" (תהלים ק), השער והכניסה לעבודת ה' היא ללמוד להודות, אחר כך מביאים לאדם ייסורים בכדי שייכנע ויגיע לאמונה בה', ואז יכול לזכות "לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ".

שבת שלום.

ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה. (לא, ב-ג)

אומר הקב"ה למשה "ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה", יש משהו בשם של בצלאל ובכל השמות שכתובים כאן, שאפשר להתבונן בהם וללמוד מהם.

בצלאל זכה למעלות מיוחדות מאד. הגמרא בברכות (נה, א) כותבת על מעלה נוספת שהייתה לו: "יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ". ונראה לבאר בס"ד – 'שמים' מסמלים דבר רוחני, גבוה וטהור. ו'ארץ' מסמלת גשמיות, ועניינים נמוכים מבחינה רוחנית. בעולם שלנו יש ענייני קודש וענייני חול, ובדרך כלל לא מקשרים ביניהם, אלא בשעת לימוד תורה וקיום מצוות מרגישים שנמצאים במקום גבוה, ובשעת התעסקות בענייני החומר חשים שנמצאים למטה.

אבל בצלאל ידע לקחת את העניינים הגבוהים והנמוכים ולצרפם יחדיו. "יודע היה בצלאל לצרף אותיות" - אותיות הן השורשים והמהות של הדבר שאותו הן מבטאות. בצלאל ידע לקחת את העניינים הרוחניים והגשמיים ולחברם זה בזה בפנימיות על ידי שהיה מוצא בתוך הגשמיות את הקדושה, את אהבת ה' בתוך התאוות שהרגיש, את יראת ה' בתוך הפחדים שחש וכדומה. וכן מצא את הגשמיות בתוך הרוחניות. כלומר, גם כאשר עסק בעניינים גבוהים ונעלים, לא שכח את המציאות הגשמית שלו, ולא התגאה לחשוב שהוא קדוש וצדיק

צידה לדרך

להזהר מעין רעה

או נכדה אל תתן לי 'מי שברך' בבית הכנסת". למה? כי אני לא מעוניין שכולם ידעו שנולד לי נכד. לשם מה אני צריך את הפרסום, מה המטרה? שאנשים יגידו "איזה אדם מוצלח...?" "אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העיני" - צניעות ופשטות, כשאתה מצניע את ההישגים וההצלחות שלך - תהיה בהם הברכה. זהו יסוד מאד חשוב להתנהלות נכונה בחייך, האם אתה מראה לכל העולם כמה אתה מצליח או שאתה בוחר בצניעות, בפשטות ובעדינות. תחיה חיים פשוטים וצנועים כדי שהברכה תשרה בביתך.

יש אנשים שמחליפים את המטבח לחדש או קונים רהיטים חדשים לסלון ומיד הם מצלמים ושולחים תמונות לכולם "בואו תראו את המטבח החדש שלנו..." לא הבנתי, כל העולם צריך לדעת שיש לך מטבח חדש? כל העולם צריך לדעת שיש לך ספה חדשה בסלון? העניינים של העולם צריכות להיות בסלון שלך? אתה יודע למה זה גורם? זה גורם לקנאה וזו נקראת עין רעה, לא חבל? הרב שטיינמן ניגש פעם אחת לגבאי בית הכנסת ואמר לו "אני מבקש ממך שכשנולד לי נכד

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות כוללים, לברשות סניפים

כיצד מטפלים בחולדות בדרך הבעש"ט?

עצמך - זה נקרא בור וחולדה. בור מסמל כשלוך כי בבור נופלים, חיי הנישואין הם מתכון לכשלונו ונפילות.

הנישואין שלך דבש? - סימן שעוד לא התחתנת

שבת אחת ר' יוסף צניוירט זצ"ל (מראשי ישבת איתרי) הלך בשבת בשכונת מאה שערים ופגש בדרך אברך שהתחתן לפני שנה. "גוט שש, מה שלומך? נו, איך חיי הנישואין? שאלו הרב. "דבש" ענה האברך. "אשריך אשריך מה זאת אומרת דבש? עם עוקץ או בלי?" עונה לו האברך "בלי הרב, שנה שלימה אנתון נשואים ולא רבנו או התווכחנו אפילו לא פעם אחת ברוך השם". אמר לו ר' יוסף "אם כך, סימן שעוד לא התחתנת, לא יכול להיות. 'כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות' איך יכול להיות שאין ויכוחים?!"

בבית חייב להיות בור בו נופלים בוויכוחים בכל מיני תחומים והתפקיד שלנו אחרי הבור הוא החולדה. לא מספיק להיות כמו חולדה שסופגת הכל פנימה, אלא לעבוד על החולדה - לפרוק החוצה כל מה שיש לך על הלב, לספר לבת הזוג שלך או לחבר. לצערנו היום זה מאד קשה, כי מראש הוא לא נישא למישהי כזו שיוכל לדבר איתה על כאלו נושאים. או שהאישה בחרה בבחור רדוד, מעניין אותו רק הספר שלו, וכשהיא רוצה קצת להיכנס לפנימיות הנפש, הוא אומר לה בביטול "די, עזבי אותי".

וזו הסיבה שלבחור המתואר בגמרא הזדמן בור וחולדה כי אלו היסודות של הבית. בית בנוי על יסודות של כישלונות וחולדה ולא להתחפר מתחת לאדמה, אלא להוציא כל מה שמטריד אותך ולשחרר.

טיפ לחיי נישואים מאושרים

כשהתחתנת אמר לי מדריך החתנים: "יש לי טיפ מיוחד בשבילך לחדר ייחוד, חתנים מביאים לכלה את התכשיט או מתנה יפה, ואתה אומר בחדר ייחוד 'תקשיבי, יש לי רק בקשה אחת ממך, כל דבר שמפריע לך - תגידי לי! שלא תשמרי דברים בלב... אם כואב לך משהו תתפתי אותי". הוא המשיך "זהו טיפ לכל החיים ואם תאמץ אותו יהיו לך חיים מאושרים". אל תהיה מופנם וסגור...

אם כן, איך מביאים את האנשים להיות פתוחים? הרי רובם יושבי חלד... אומרים חז"ל במדרש תלפיות שהחולדה מתעברת מהאוזן ויולדת מהפה, ללמדנו כי גם אם אתה סגור כמו חולדה יש פיתרון תלמד לשמוע.

אישה שמגיעה באופן קבוע לשיעורים שלי הזמינה אותי לחתונת אחד מילדיה. כשניגשתי לבעל לאחל מזל טוב הוא לא הכיר אותי, "מי אתה? לאיזה צד אתה קשור?" אמרתי לו: "לא לחתן ולא לכלה, הגברת שומעת את השיעורים של "דרך הבעש"ט" הוא התרגש "זהו אתה? תקשיבי, לפני שנים היו לאישתי בעיות נפשיות עד שהיא התחילה לשמוע את השיעורים שלך ואתה לא יודע כמה השיעורים של 'דרך הבעל שם טוב' הטיבו עמה וריפאו אותה. היא שומעת שיעור ואח"כ היא מתפללת ועושה עבודה". מתעברת מהאוזן - ויולדת מהפה, היא מתפללת. הוא ממשיך ואומר "היום יש לי אישה חדשה, אין לי איך להודות לך, אבל לי קצת קשה, אני לא מתחבר, גדלתי בסגנון חשיבה אחר". לא רציני להגיד לו "כי אתה חולדה, מה 'דרך הבעל שם טוב' מלמדת אותך? להיות אמיתי", אתם יודעים איזה כף להיות אמיתי? אתה יותר משוחרר, מרגיש נעים אצל אנשים ולא כל היום להיות בפרוזה, אתה חי ונושם.

חתנים וכלות מדריכים מראש להיות חולדות, להשאיר הכל מתחת לאדמה.

בפרק שירה כתוב חולדה אומרת: "כל הנשמה תהלל יה הללויה" מה הקשר? אומרים המפרשים במקום, הרי חז"ל דורשים על הפסוק שעל כל נשמה ונשימה צריך להלל את השם, וכיוון שהחולדה גרה מתחת לאדמה "שגרה בערי הבתים" ולשם בקושי מגיע אוויר, לכן הנשימה קשה לה וכיוון שקשה לה אז כשהיא כבר נושמת היא אומרת תודה להשם על כל נשימה.

אולם ברגע שאתה עובד על החולדה שבך ואתה נפתח יותר ויותר ועל כל דבר אתה מדבר ומשתף - אתה זוכה ל"כל הנשמה תהלל י-ה", להלל את השם על כל נשימה ונשימה.

מהי מטרת הנישואים?

מהי מטרת הבית היהודי? מהי הסיבה האמיתית לחתונה? רבותי, שימו לב. כשהאדם חי לבד כרווק, אפילו אם הוא חי בפנימייה עם חברים, זו לא חכמה. המשגיח

העיד עליו שהוא בחור נפלא, בחור מתוק, ירא שמיים, בעל מידות טובות. אבל זו לא חכמה, עיקר העבודה על המידות מתחילה בנישואים, בהקמת בית יהודי. הקב"ה יביא לך מישהי שתהיה בדיוק הפוך ממך... אתה מנע על ידי השכל והיא מונעת על ידי הרגש. לכל דבר יש לה תשובה הפוכה ממך, מה שאתה אוהב היא שונאת ומה שהיא אוהבת אתה שונא וזו מה קורה שאתה חיי תחת קורת גג אחת עם מישהו שחושב הפוך ממך, רוצה הפוך ממך? אתה באתה מעפולה והיא ממטולה לשניכם סגנונות חשיבה שונים, אתה מרוקאי והיא תמנית... עד היום נשגב מבינתי איך עושים כזו טעות.

אחי, הקב"ה בכוונה הפגיש אותך עם אישה ההפוכה ממך באישיות על מנת שתכיר את עצמך באמת אחרי החתונה - פתאום אתה מגלה כמה אתה כעסן ויש לך עיניים מפחידות וכמה אתה חסכן ותאוותן וכל זאת אתה לא מקבל לפני החתונה, אלא רק אחריה. אחרי שתיבת האוצרות נפתחה ויצאו כל הנחשים - התפקיד שלך לא לכסות אלא להודות על האמת, וכאן תתחיל לעבוד עם

המילה חולדה באה מלשון חלדה שפירושו **ניסוי**. החולדה נקראת כך כי היא מכוסה, היא כל הזמן נמצאת תחת האדמה ולא נגלית החוצה. החולדה מסמלת בעבודת השם תכונה מאד חמורה, תכונה שיש אותה לכולנו: **שלא להודות על האמת שלנו, אלא לכסותה ולהתביאה.**

לאדם קשה לחשוף את האמת שלו. כולנו אוהבים להיות כמו חולדות מתחת לאדמה, להתחפר וזה עוד התחיל מאבא ואמא הראשונים שלנו: כשהקב"ה שאל את האדם הראשון האם הוא אכל מעץ הדעת ענה לו האדם הראשון: "מה זה קשור אלי? האישה אשר נתת עמדי" הכל בסדר אצלי, זו היא הבעייתית. שואל הקב"ה את חווה "למה אכלת?" ענתה לו חווה: "מה זה קשור אלי? הנחש הישיאני..." היה להם קשה להודות ולומר: "כן, טעייתי".

אליה נרחיב על החולדה ועל המסר שלה בעבודת השם, אני חושב שזהו אחד המסרים החשובים ביותר.

בפרק מט בתהלים כתוב "**האזינו כל יושבי חלד**" אומר הילקוט שמעוני "למה נמשלו בני אדם לחולדה? משום שזו תכונה בסיסית שיש לכל אדם - שהוא לא מוכן להודות באמת שלו ולחשוף אותה". בשפה המקצועית זה נקרא **אדם מופנם**.

ישנם אנשים מופנמים שכשהם מגיעים למקום כלשהו, פונים אליהם "שלום, מה נשמע?" והם עונים ביושב "בסדר..." הם בקושי מדברים ומשתפים פעולה. אני מכיר בחור שנפגש עם מישהי והיא בקושי דיברה כל הפגישה... לאחר הפגישה שאלתי אותו איך היתה הפגישה והוא ענה "הרב, היא צנועה ויראת שמיים, אבל יש בעיה אחת, היא בקושי מדברת, רק שלוש מילים: כן, לא ואולי". והבחור מפרש באופן שגוי שהיא עדינה.

קשה מאד לחיות עם בן זוג שהוא מופנם כי השיח ותקשורת מאד חשובים בבית. ישנם זוגות שכשהבעל אומר איזו מילה לא מתאימה האישה מיד מתחילה לבכות ויתרה מכך, היא גם לא סולחת לו אפילו לא ביום כיפור הבא...

יש נשים במצב יותר גרוע, כשהבעל אומר לה מילה לא מתאימה - עיניה ננעלות, הצוואר נהיה קשוח, אין שום תגובה מצידה והיא רגש ניגשת למטבח ומתחילה להדיח את הכלים. הבעל נגש אליה: "סליחה, אפשר לשאול משהו?" אין תגובות!! זה המצב הכי מפחיד כי זהו השקט שלפני הסערה. פחד אימים, השם ירחם עלינו. ובהתחלה כשאתה נפגש עם בחורה כזו אתה מתפתה, כי בטעות היא מצטיירת לך כעדינה.

והכי גרוע שהיום מדריכים את החתנים והכלות שלא לספר כלום.

היה לי חבר שארבעה חודשים לאחר החתונה שיתף אותי: "היום כשחזרתי מתפילת שחרית קלטתי שקרה משהו. היא אומרת לי 'אני חייבת לספר לך משהו, אבל אני יודעת שזו טעות אם אספר לך' אמרתי לה: 'אז אל תספרי'. 'אבל אני חייבת לספר לך' היא היתה ממש על קוצים. 'תספרי' ביקשתי. 'אבל זו טעות, אני הולכת לעשות טעות...' עינתי כבר בקוצר רוח 'לא כדאי שתספרי' ובסוף היא אמרה 'אני מתגעגעת לאמא שלי'. לא הבנתי איפה הטעות. שאלתי אותה 'לא הבנתי מה הטעות פה?' היא סיפרה לי שמדרכת הכלות אמרה לה לפני החתונה 'אף פעם אל תספרי לו חסרונות, תמיד תשדרי שהכל טוב ותקין, ברגע שתגידי לו שקשה לך פה ושם הוא עוד יחשוב שאת עלוקה, תמיד תשדרי שהכל בסדר'. המדריכי

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

הדט! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הקו המלא: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

הבנים פינת אהבת ציון,
אבן יהודה בשעה 20:45
בית הכנסת "פועלי צדק"
יום רביעי | לגברים ולנשים

מנחה צאלה 8 רמלה
בשעה 20:45
בית הכנסת 'הקרואון'
יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים לבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב
בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום חמישי | לגברים ולנשים

ה' קורא לי

לכבוד מערכת דרך הבעל שם טוב,

ברצוני לשתף אתכם בשני סיפורים, אמנם קצרים, אבל כל כך משמעותיים בעבודת ה' שלנו ושל ילדינו.

אני עובד כמנקה, בין היתר, ואני אחראי על כמה מקומות ב"ה. ערב אחד, נסעתי באופניים עם בתי היקרה לנקות מקום מסוים. המקום היה קצת רחוק וכשהגעתי לשם נוכחתי לראות שהמפתח לא בידי למרות שבדרך כלל אני מוציא אותו מתיקי. נזכרתי שאשתי הוציאה מפתח מהצנור שלי וכנראה שהיא הוציאה בטעות גם את המפתח המיועד. כשהתקשרתי אליה היא התוודתה שאכן היא בטעות היא הוציאה את המפתח. עניתי לה: "לא נורא אישתי היקרה, זהו רצון ה'. אני הולך בהכנעה עם אבא". בדרכנו חזרה הביתה, לפתע החלו רעשים מהאופניים והם הפסיקו לפעול, כנראה שנשרף לי הבקר של האופניים. אמרתי לבתי – "ה' קורא לי ואני הולך איתו בהכנעה, בואי נלך ברגל".

למחרת בבוקר, ביקשתי מבתי לבדוק האם יש שוקו בארון. הבת חיפשה שוקו, אך לא מצאה וקראה בקול גדול "אבא, אם אין שוקו אז כנראה השם רוצה

שנשתה היום תה, בוא נלך בהכנעה". אני שמחתי עד לב השמיים לשמוע את בתי מדברת בשפה של אמונה. רווייתי נחת יהודית אמיתית. לולא הכלים ש"דרך הבעל שם טוב" מלמדת אותנו, הייתי מתעצבן על אישתי על כך שלא החזירה לי את המפתח וגם הייתי מפסיד את החינוך בתי ועוד, הייתי מתרעם על הקב"ה למה הוא עושה לי את זה, כשלמעשה אין לי עסק עם אשתי ולא עם האופניים, אלא השם קורא לי דרכם והתפקיד שלי הינו לעבוד עם עצמי. תודה רבה על העלונים וכל הפעילות.

סיפור שני

אני נוהג לספר את בני בבית. יום אחד כשהגיע זמן התספורת, ביקשתי ממנו לשבת על הכסא (יש לי כסא מיוחד לשם כך) בסלון. בני סירב והתעקש שהוא רוצה להסתפר דווקא במקלחת. עניתי לו שזה לא מתאים כי אין מקום ורק יגרם לכלוך. הבן המשיך להתעקש ופשוט אמרתי לו – "טוב, אין בעיה אני הולך איתך בהכנעה!" לאחר דקה בני התכופף ומבלי משים הרים את ראשו וקיבל מכה חזקה בראש והחל לבכות. ניגשתי אליו והסברתי לו – "בני היקר, אולי זהו סימן מאת ה' שהוא לא מרוצה מהמצב ומהתנהגותך, אולי כדאי לך גם ללכת בהכנעה ולהקשיב למה שבורא עולם אומר לך?" בני קיבל את הדברים בצורה ממש יפה ובוגרת וניגש לכסא. לולא "דרך הבעש"ט" הייתי ממש צועק עליו, אולם הדרך לימדה אותי שאני לא יותר טוב ממנו וגם אני לפעמים אומר "לא" לבורא עולם! פשוט רווח והצלה, ישר כח גדול לכל העוסקים במלאכת הקודש. שבת שלום.

מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות דרך הבעש"ט ולזכות את הרבים?

כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com
או לפלאפון שמספרו: 055-6969727

אתם יודעים, אתם יודעים שלחולדה יש את הדם הכי רעיל? הדם שלה כולו רעל. אם אתה רוצה שלא יהיו לך רעלים בדם - אתה חייב מידי פעם לאוורר רגשות.

למה אין חולדה בים? כי הים מסמל טהרה, מקווה. אדם מופנם לא מוכן להודות שיש לו בעיות, לכן אין עם מי לעבוד ולדבר.

פעם הייתי בהרצאה של רב פלוני והוא דיבר על כסף ואמר שברוך השם כסף לא מדבר אליו, כמה הכסף בעינו מבחיל והוא לא אוהב כסף... ואנשים התלהבו ממנו בעיניהם הוא בדרגת צדיקות גבוהה. כשמעתי את הדברים הללו חשבתי לעצמי כמה הוא מסכן, באיזה עולם דמיוני הוא נמצא, כסף לא מדבר אליך?? איפה אתה חיי?? כך העולם נראה, רבותי! דעו לכם שהעולם מכניס לעצמו דימויונות ושקרים ואף אחד לא מוכן לגלות את האמת שלו.

אחד מתלמידי של ר' אשר בישר לו שבנו חוגג בר מצווה. ר' אשר הכניס את היד לכיס האחורי והוציא 300 שקל: "קח בשביל הבר מצווה". התלמיד היה נבוך "לא הרב, תודה, באתי רק בשביל הברכה". ר' אשר אמר לו "תיקח מהר כי אני עלול להתחרט ואין סומכים על הנס"... אתם מכירים אנשים כאלה? מה אתה חושב שאני נותן לך? זה השם! לכן תיקח מהר לפני שאתחרט.

החולד הוא שרץ מספר אחת

בפרשת שמיני התורה מדברת על השרצים הטמאים. השרץ הראשון שהתורה מונה אותו כשרץ טמא הינו החולד. החולד הוא הזכר של החולדה והמפרשים שואלים למה בשרצים הטמאים התורה מונה את החולדה בתור שרץ מספר אחד? משמע שיש בו משהו טמא ובעייתי מספר אחד.

החולדה מסמלת את אותם אנשים שלא מוכנים להודות על האמת, לא מוכנים להיפתח ולשתף את בן זוגם.

בחינוך ילדים זהו עניין בסיסי. כשאתה מספר לבנך שיש קשיים ותאוות ואתה אומר לו את האמת אז הוא חושב לעצמו "אם גם לאבא שלי יש כעס ותאוות והוא מתגבר עליהם, זה מחייב גם אותי". אך אם תשדר לילדיך שאין לך שום בעיה כלשהי, שאתה אבא נטול בעיות אזי כח ההשפעה על הילדים יהיה בהתאם. הילד יחשוב "אין לי מה ללמוד מאבא, כי הוא לא כמוני, אם הוא היה כמוני הוא היה מבין אותי" - וכך אתה מפסיד את חינוך הילדים.

שהשם יזכה אותך וללכת בדרך האמת, אמן.

שבת שלום.

אני לא כועס, אני כעסן

מובא במדרש תלפיות כי אם ישרפו את החולדה באש כשהיא בחיים ויוציאו מעיה ממנה וימלחו את הבשר שנשאר לשימור ויעמוד כן זמן רב, אחרי שהתייבש תקח רביעיית ממנו, תערבב עם קצת יין ותשתה, תרפא כל נשיכת בעלי חיים הממיתים. למשל, אם הקיש את האדם נחש, ברגע שהוא ישתה את המשקה - הוא יתרפא. וכמו כן, תרפא את חולי הנפילה. אדם שיש לו את חולי הנפילה ישתה את המשקה ויצא מכן, וטוב גם כן להשקית דלקת פרקים... והשאלה היא מה המדרש רוצה ללמד אותנו פה?

התשובה היא שעל מנת לגרום לאדם מופנם להפתח היא רק על ידי הכאבים שעוברים על האדם בחיים.... כפי שלאחר שריפת החולדה צריך להוציא את המעיין, את הפנימיות וזהו השלב השני, כשלאדם יש כאבים הוא הולך לפסיכולוגים והם מבקשים ממנו "תספר לי מה עובר עליך, תשתף אותי מה מפריע לך". מה גרם לו להפתח לפסיכולוג? הכאבים. ופה מגיע שלב חזק יותר, וימלחו אותה שתשאר כן זמן רב" - יש כאלו האומרים "הריני מודה, היום נפלתי בכעס". אומר ר' אשר "אל תגיד כעסתי תגיד אני כעסן! אל תגיד גנבתי, אלא תגיד אני גנב!" מה ההבדל? כעסתי משמעו שזה חד פעמי, כעסן זו כבר המציאות שלי.

אומר המדרש אחרי ששורפים את החולדה ומוציאים לה את המעיין צריך למלוח את הבשר כדי שישאר זמן רב, זה לא משהו נקודתי, אלא זו מציאות האדם!! ומה קורה לאחר מכן? עכשיו תערבב את זה עם קצת יין. "נכנס יין יצא סוד" - היין רומז לפנימיות, אחרי שגילית את האמת שלך שים קצת פנימיות, את "דרך הבעש"ט", תמצא שם את ה' תפנים ותתחבר לעצמך כי כך תנצל מכל הנשיכות הממיתות, מכל הצרות, מכל המצבים הכי קשים.

הסבא נפל ברשת

סיפר לי יהודי בן שישים שבנו הביא מחשב הביתה ותירץ לו "אבא, אני רק משחק משחק..." והאב, יהודי מבוגר ותמים פשוט האמין לו. ערב אחד, הבן יצא מהבית והשאיר את המחשב דלוק. אביו התעניין במה הוא משחק וחשכו עיניו, היו שם מראות קשים מנשוא. הוא הזדעזע וכיבה את המחשב. האב התייעץ עמי "איני יודע מה לעשות עם הבן ומה לעשות עם עצמי, מהרגע שראיתי את התמונות הללו בכל קריאת שמע צצות לי התמונות בראש ואיני יכול לכוון! אמרתי לו "אשריך שזכית! אשריך". כל פעם שעולה לך תמונה - זה כדי שתבין את המשמעות של "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". אתה אומר "ה', רק אתה אחד ומה אני?" ועכשיו באה לך התמונה ואומרת לך "הנה אתה!" מטרת התמונה היא לתת לך תזכורות שזהו אתה. ולכן, אם זו המציאות שלי אזי מאין יש לי תפילין על הראש וטלית? והרי כל התפילין והטלית הן "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". לצערך, הוא לא הסכים לקבל את הדברים וטען "זה לא קשור אלי, זהו הבן שלי..."

אדוני, תפוס את החולדה, תוציא לה את המעיין ותנגלה שזו האמת שלך.

מטפלת רגשית
עפי" דרך הבעל שם טוב

052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"
"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתפים הנאמנים ומפיצי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

לרפואת הויה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת מש' כהן, מש' לוי אברהם, מש' תמם, שי בן רחל | לעי"נ עידו אליהו בן אורנה ורמי בן אגניהו לעיילי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעילה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

אל תשכחי את העיקר

סיפור עם שיש בו מוסר השכל:

מספרת האגדה על אישה עניה שצעדה כשתינוקה בזרועותיה. כשעברה ליד מערה שמעה קול מסתורי יוצא ממנה ואומר:

"הכנסי וקחי ככל שיעלה בידיך אבל אל תשכחי את העיקר. רק זכרי דבר אחד, כשאת יוצאת הדלת תיסגר לתמיד, לכן נצלי את ההזדמנות אבל אל תשכחי את העיקר".

האישה נכנסה למערה והסתנוורה מהעושר הגדול, מוקסמת מהזהב והתכשיטים, הניחה את ילדה על ריצפת המערה והחלה לאסוף בהתלהבות כל מה שיכלה לתוך סינרה.

הקול המסתורי נשמע שוב:

"יש לך רק 8 דקות"

משהסתיימו 8 הדקות, האישה עמוסה בזהב ובאבנים יקרות רצה אל מחוץ למערה והדלת נסגרה.

רק אז נזכרה האישה שילדה נשאר במערה, והדלת סגורה לתמיד.

מזועזע. תחושת החמצה וייאוש שאין לתאר.

הלוואי שנזכור זאת בעולם הזה עד שנצא מהמערה של החיים: **שהכי חשוב לנו בעולם אלו הילדים.**

החיים מושכים אותנו לדאוג לפרנסה, אוכל, ציוד, ניקיון, כביסות ועוד.... בשביל מי? כולם יגידו: בשביל הילדים כמובן

אבל יצר הרע האויב הכי גדול שלנו מסובב אותנו כמו את האמא במערה שמרוב כוונות טובות לדאוג שלא יהיה חסר כלום הפכנו את העיקר, שאלו הילדים, לטפל ואת הטפל שזהו הכסף הפכנו לעיקר.

ומי מאיתנו טועה ובדרך משאיר את ילדיו על ריצפת המערה כשהוא יוצא רק עם הכסף?

את חטאי אזכיר לפניכם היום (עילום השם הולם אותי ועכשיו במיוחד)

אני אוהבת ללמוד: שיעור, קורס והרצאה הכל מתקבל בברכה

אני גם אוהבת לעשות חסד עם הזולת

אני מקבלת לזה כוחות מעל הטבע לעזור לאנשים במצוקה: לתת, להסיע, לטפל תוך כדי הארת פנים וחיוך מכיל ואוהב והכל בקלילות ובהנאה מרובה.

אבל בשבילי להיכנס למטבח אצלי בבית ולהכין ארוחת ערב פשוטה לאנשי הבית: זאת משימה שהופכת לכבדה מאוד מאוד מאוד.

כאילו אני עולה על הר גבוה ממש.

הפה שהפיק מרגליות של סבלנות, אין קץ לצרות של אחרים, מתחיל לירות מילים קצרות בצרור פקודות: שב, קח, תן, תביא, תזרוק, תאכל.

מה זה?

השם יעזור לי! הפרצוף המתוק לאנשים בחוץ הופך בתוך הבית למלפפון סופר חמוץ. למה? מה הסיבה?

איפה שקשה לנו - שם יש עלינו מלחמה.

איפה שקשה לנו - שם נקבל את השכר הכי גדול בעבור העשייה.

האם יצר הרע יפרגן לי שכר?

חחח ממש לא! זאת מלחמה!

הלוואי שאזכור זאת הלוואי שלא אשכח.

החלטתי לכתוב פתק קטן על המקרר, בחדרים, על החלון ליד הכלים, על מכונת הכביסה ועל התנור: **אל תשכחי את העיקר!**

הילדים נתקלים בפתק ושואלים:

אמא, מה העיקר שאת מפחדת לשכוח אותו?

בלב אני עונה: אתכם אוהבים על ריצפת המערה.

אני לא רוצה לשכוח, אני לא רוצה להרפות את ידכם הקטנה מכף ידי.

אתם היהלומים של חיי, אתם הכסף והזהב שאני רוצה לזכור להכניס לסינרי.

משה רבינו אמר לפרעה שאנחנו לא נשאיר את הילדים מאחור....אנחנו נצא לעבוד את השם איתם.

יעקב אבינו אמר לעשיו שתקדם אני לא יכול ללכת מהר כי הילדים הקטנים הולכים לאט.

אבא שבשמים, תן לנו לזכור ולהפנים **שהעיקר בעולם הזה הם הילדים**

ואם יש לנו מסך שתקוע לנו מול הפנימכשהילד שואל או מבקש דברים

נדע שזה כמו שהשארנו את הילד על הריצפה במערה שם בפנים יוצאנו עם הטפל והדלת ניסגרה אחרינו לנצח נצחים.

די! מספיק! הגיע זמן להתעורר על החיים. **בואו לא נישכח את העיקר: הילדים!**

שבת שלום.

סיפור על רבי ישראל סלנטר זצ"ל אל תהדר על חשבון האחר

הגאון הצדיק ר' ישראל סלנטר זצ"ל התאכנס פעם אחת בבית אחד ממיודעיו, התבוננו אנשי הבית שהוא נוטל ידיים בשיעור מועט מים אף כי הרבה מים היו בכד, תמהו האנשים הן אמרו חז"ל [שבת ס:ב] שמאן דנטיל מלא חפניו מיא יהבו ליה מלא חפנים טיבותא ואין לא ידקדק בזה גאון וצדיק כמותו, שאלוהו על זה והשיב:

ראיתי כי תמיד מביאה המשרתת המים ממרחק והיא כורעת תחת כובד המשא, ובכן איני רשאי להיות מהדר במצוות על חשבון כתפיה של עלובה זו.

העומק כאן הוא שכיון שאני לא יותר טוב ממך, ואני לא יכול להרגיש שאני גדול ממך לכן אין לי זכות להדר על חשבונך.

כי במה אני יותר ממך?

תהילים על פי "דרך הבעש"ט"

פרק ה פסוק ז'

תִּאֲבָד דְּבָרֵי קָזָב אִישׁ דְּמִים וּמְרָמָה יִתְעַב ה'.

תִּאֲבָד דְּבָרֵי קָזָב – ישנם שמדברים גבוהה גבוהה: "אני אעשה ואני אלמד ואני אפעל וכו'". רוממות ה"אני" שלהם בגרונם – אלו הם דוברי קזב – שה' מאבד את כוחם.

אִישׁ דְּמִים וּמְרָמָה יִתְעַב ה' – אדם שנותן תרומות וכספים לצדקה ומפעלי תורה אולם הוא מרמה את עצמו וחושב שהוא הוא התורם – גם זאת יתעב ה'.

פסוק ח'

וְאֵנִי בְּרַב חֲסָדָךְ אֲבֹא בֵּיתְךָ אֲשַׁתְּחֹנֶה אֶל הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בְּיִרְאָתְךָ.

ואני ברוב חסדך אבוא ביתך – היינו, דוד המלך אומר שהרע שלי גילה לי שעצם זה שזכיתי לבוא אל ביתך, כלומר רק להגיע אל בית ה' – אפילו עוד טרם שלמדתי שם משהו או התפללתי – כבר אני רואה בזאת את ריבוי חסדך עלי, כי מצד עצמי רצונותי הם ממש ההיפך.

אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך – גם כשאני משתחוה והולך בהכנעה עם החבר – אני מכוון אל היכל קדשך, היינו שאני נכנע כעת אל ה' ולא לבשר ודם. וכל הזמן אני מפחד וירא שלא לקחת את ההכנעה הזו לעצמי, אלא להכיר שה' הוא המזכה אותי כעת להכנעה, כי אני בלעדיו רק יודע להילחם וללכת במחלוקת עם החבר.

אין חפץ ה' כי אם במי שמזכה את הבריות (ה"חסד לאברהם")

הפץ את העלונים וזכה את הרבים

105 לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

